

אויף א באַל / לייב ניידוס

אַך, ווי ס'קלינגען דין די ריטמען
פֿון דעם רוישנדיקן שפּיל!
ס'דוכט זיך אויס מיר: דאָס צעשיט מען
רינגען גאַלד'נע אויפֿן דיל.

און די בייגעוודיקע, שנעלע,
יונגע קערפּערס זינגען מיט:
ס'לאַכט פֿאַר פֿרייד די טאַראַנטעלע,
קלויבט די פֿאַרלעך און צעשיט.

פֿאַרלעך יאַגן זיך און גליטשן,
ציט'ריק שמועסט זייד מיט זייד,
ס'בלאַנקען, ס'בליצן ווייסע שפיצן —
ס'צוקט אַ פֿלאַם פֿון יעדער זייט.

הילכיק ברומען די טראַמפּייטן,
און די פֿלייטן העלפֿן טריי,
דיקע פּויקן זיי באַגלייטן
מיט אַ טויבער הודזשערני.

אַרעמס קייטלען זיך אלץ פֿעסטער,
נאָר ס'הערט קיינער נישט אין ליד,
ווי אַ פֿידל פֿון אַרקעסטער
בעט זיך, קלאַגט זיך: „כ'בין שוין מיד!“...

יעקאטערינאַסלאַוו, 1915
(פֿון ליריק)

בּוֹשֶׁף / לייב ניידוס

עברית: ישראלה בקר

איף הוֹלם בּוֹשֶׁקט קאַצב
הַנְּגוֹן הַמְּשֻׁלֶּהב!
על רצפָּה, כֶּךָ לִי נְדָמָה שֶׁ
מְפַזְרִים טבְּעוֹת זָהב.

אַכָּרִים שָׁרִים בְּיַחַד —
צָעִירִים, נְעִים מֵהָר:
הַרְקוֹד צוֹחֵק מִנַּחַת,
זוג בּוֹחֵר, הוֹפּ — מְפַזֵּר.

זוג נְחַפֵּז וְזוג מְחַלֵּיק לוֹ,
מְשִׁי לְאַחִיו יִלְאֵט,
צָחֹר הַמְּלַמְּלוֹת מְבַהֵיק פֶּה —
אַשׁ בּוֹקֵעַת מְכַל צַד.

תְּצוֹצְרוֹת גּוֹעוֹת בְּכּוֹחַ,
תְּחִלִּים עוֹנִים אָמֵן,
תּוֹף מְכָה לְלֹא מְנוּחַ,
נְהַם בְּלִתֵּי יֶאֱמֵן.

מְתַהַדְּקוֹת זְרוּעוֹת עַד שֶׁכְּבָר
אַף אַחַד אֵינּוּ שָׁם לָב,
איף כְּנֹר מִן הָאוֹרְקֶסְטֵרָה
"דֵּי, עֵינִפְתִּי!" מְיַבֵּב.

תל-אביב, ינואר 2022